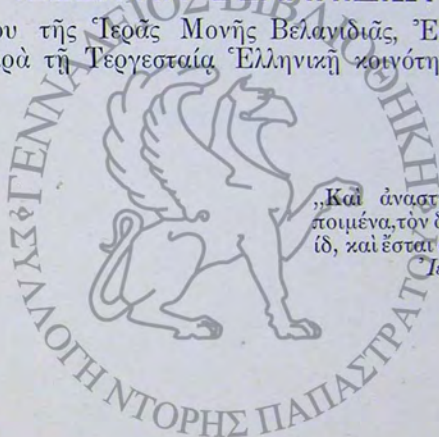

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΙΕΖΕΚΙΗΛ (ΑΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΑ)

ΥΠΟ

ΔΡ. ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΒΕΛΛΗΝΙΔΙΟΥ

Ἀρχιμανδρίτου τῆς Ἱεράς Μονῆς Βελαγιδιάς, Ἐφημερεύοντος
παρὰ τῆ Τεργεσταία Ἑλληνικῆ κοινότητι.

„Καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς
ποιμένα, τὸν δούλον μου Δαυ-
ίδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν.“
Ἰεζεκιήλ. ΛΔ. 22.

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ
Τύποις τοῦ Αὐστριακοῦ Λόγδ
1912

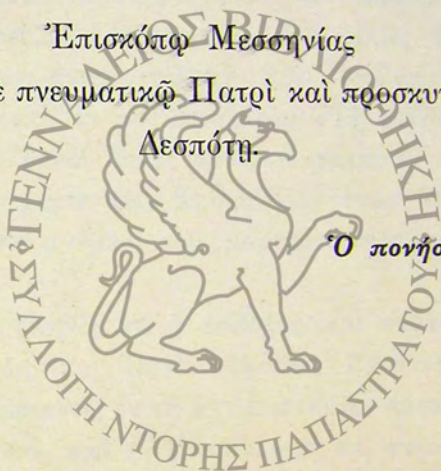
ΜΕΛΕΤΙΩ

Ἐπισκόπα Μεσσηγίας

Ἐμοὶ δὲ πνευματικῶ Πατρὶ καὶ προσκνητῶ

Δεσπότη.

Ὁ ποιήσας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐν πάσαις ταῖς ἐκδόσεσι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Μηναιῶν, οὐδαμοῦ ἀναγράφεται ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Ἰεζεκιήλ, ἐκ τῶν τεσσάρων τυγχάνοντος μειζόνων προφητῶν, ἀλλ' ἀπλῶς ἡ σεπτὴ αὐτοῦ μνήμη ἀναφέρεται τῇ 23ῃ Ἰουλίου διὰ τοῦ γνωστοῦ τύπου ἐν τῷ Συναξάρῳ «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.» Ἐκ τούτου ἔγνωμεν ὅπως συνθέσω τακτικῆν τοιαύτην ἀκολουθίαν χάριν τῶν βουλομένων ὅπως πανηγυρικώτερον τὴν μνήμην τοῦ μάρτυρος προφήτου ἐορτάζωσι.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ κοιδίμιος καὶ σεβάσμιος ἐν Ἱερομονάχοις καὶ Ἱεροδιδασκάλοις Βαρθολομαῖος ὁ Κουτλουμουσιανός, ἐν τῇ κατ' ἐπιστάσιαν αὐτοῦ ἐκδόσει τῶν Μηναιῶν, καθ' ἣν Πατριαρχικῆ καὶ συνοδικῆ διαγνώμη μακρὰν ἐποίησατο ἀντιβολὴν καὶ πρὸς ἄλλα καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὰ ἐν τῇ κατ' Ἄθω Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Κουτλουμουσιῦ χειρόγραφα, ἐνθα εἶχε καὶ τὴν μετὰ νοιαν αὐτοῦ ὁ γεραρὸς τοῦ Γένους διδάσκαλος, ὅτε καὶ πολλὰ διόρθωσεν ἀβλεπτήματα τῶν προηγουμένων ἐκδόσεων, ἀναγράφει ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεῶν κατὰ τὴν ΚΑ' Ἰουλίου καὶ ἐν ὑποσημειώσει τάδε· «Τὸ χειρόγραφον

ἔχει σήμερον καὶ ἑτέραν ἀκολουθίαν τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ, τοῦ κατὰ τὴν ΚΓ' τοῦ παρόντος μηνὸς ἀναφερομένου μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ» (πρβλ. Μηναιὸν Ἰουλίου ΚΑ' σελ. 109 Βενετία 1852), ἀλλὰ τὸ χειρόγραφον τοῦτο οὐδόλως εἶδον διὰ τὸ δύσκολον τῆς ἐκζητήσεως καὶ ἀντιγραφῆς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κουτλουμουσίου ἔνθα κατάκειται.

Ἐξ ἄλλου τὸ ἐκ κώδικός τινος Κυπριακοῦ δημοσιευθὲν πρὸ ἐτῶν ἑορτολόγιον ἐν τῇ Νέα Σιών Ἱεροσολύμων ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικαίας (Ἀγγιάλου) κ. Βασιλείου, τὴν μνήμην τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ ἀναφέρει οὐχὶ τῇ 23ῃ Ἰουλίου ἀλλὰ τῇ 3ῃ Ἀπριλίου.

Φέρω ἤδη εἰς φῶς τὴν ἀκολουθίαν ταύτην ἐπιφυλασσόμενος, σὺν Θεῷ, ἵνα δημοσιεύσω προσεχῶς ἐν ἰδιαίτερω τεύχει μελέτην ἰδίαν περὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς δράσεως τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ, «εἴη δ' ἐμοὶ τῆς τούτου ἐπικουρίας τυχεῖν.»

Ἐν Τεργέστη κατ' Ὀκτώβριον 1911.

ἀρχιμ. Ἰεζεκιήλ Βελανιδιώτης.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΓ'

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ΣΤ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια διπλασιάζοντες.

ἦχος πλ. Δ'.

Κύριε εἰ καὶ αἰχμαλωσίαν ἐθρήνει, Ἰεζεκιήλ ὁ ἔνθεος, ἀλλὰ τὴν ἐκ σοῦ παραμυθίαν, ὡς Προφήτης προέλεγε, καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δέκα φυλῶν προανήγγειλε, προκαταγγέλλων τὸν Χριστὸν, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιάνθρωπος.

Δὺς Ὅμοιον

Κύριε, σὺ προγνωστικὸν τῷ Ἰεζεκιήλ χάρισμα, ἔδωρήσω ὡς Θεός, ἵνα τὴν σύστασιν τῆς μελλούσης Ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ τεμένους σου, προαναγγείλῃ τοῖς αἰχμαλώτοις, οὗ ταῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δὺς Ὅμοιον

Κύριε, ἐλπίδας σωστικὰς, καὶ τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὁ προφήτης σου, τῷ Ἰσραὴλ εὐηγγελίζετο, αἰχμαλωσίας τὰ δεινὰ κατεπράυνε, καὶ Ποιμένα ἀληθῆ τὸν Χριστὸν προεκήρυττε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιάνθρωπος.

Δόξα Πλ. β'.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ ὄμιλος αὐλισθέντες ἐνθέως, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ τοῦ θεοπνεύστου Προφήτου, καταλαμπρύνωμεν τοῦ Ἰεζεκιήλ τὴν ἀίδιον μνήμην, καὶ ἐν ἀγαλλιάσει ἀνακράζωμεν, χαίροις ὑποφῆτα

ἐνδοξε, δοχεῖον φωτεινὸν τοῦ Πνεύματος, χαίροις παρ-
ηγορίας Ἀγγελε, καὶ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Ἰσραὴλ ἐλεγ-
κτὰ ἀδέκαστε, ἰκέτευσ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίση σε Θεοτόκε Παρθένε; τίς μὴ
ἀναμνήση σου τὸν ἀλόγευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως
ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ
σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς,
φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος
δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος ἀλλ' ἐν
δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέ-
τευσ, σεμνῆ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΔΔ, 1—11.

Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων. Υἱὲ
ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ,
προφήτευσον καὶ εἰπέ τοῖς ποιμέσι. Τάδε λέγει Κύ-
ριος Ὁ ποιμένες Ἰσραὴλ, μὴ βόσκουσιν ποιμένες
ἑαυτοῦς; οὐ τὰ πρόβατα βόσκουσιν οἱ ποιμένες;
ἰδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε καὶ τὰ ἔρια περιβάλλετε, καὶ
τὸ παχὺ σφάζετε, καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε.

Τὸ ἡσθενικὸς οὐκ ἐνισχύσατε, καὶ τὸ κακῶς
ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε, καὶ τὸ συντετριμμένον
οὐ κατεδήσατε, καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἀπεστρέψατε,
καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατ-
εἰργάσασθε μόχθῳ. Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ποιμένας, καὶ ἐγενήθη εἰς κατά-
βρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ. Καὶ διεσπάρη
τὰ πρόβατά μου ἐν παντὶ ὄρει, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν
ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς διεσπάρη, καὶ
οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀποστρέφων. Διὰ τοῦτο
ποιμένες ἀκούσατε λόγον Κυρίου. Ζῶ ἐγὼ λέγει

Κύριος Κύριος εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά
μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου,
παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ
ποιμένες τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες
ἑαυτοῦς, τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν. Ἀντὶ
τούτου ποιμένες τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἴδου ἐγὼ
ἐπὶ τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου
ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ
μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ βοσκήσουσιν
ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά, καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου
ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι
εἰς κατάβρωμα.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΔΔ, 11—17.

Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ
πρόβατά μου καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά. Ὡσπερ ζητεῖ
ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ, ὅτ' ἂν ἡ γνόφος
καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων, οὐ-
τως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπελάσω αὐτά
ἀπὸ παντὸς τόπου, οὐ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ
νεφέλης καὶ γνόφου. Καὶ ἐξάξω αὐτά ἐκ τῶν ἐθνῶν,
καὶ συνάξω αὐτά ἀπὸ τῶν χωρῶν, καὶ εἰσάξω αὐτά
εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βοσκήσω αὐτά ἐπὶ τὰ ὄρει
Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ταῖς φάραξι, καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ
τῆς γῆς, ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτά ἐν τῷ ὄρει
τῷ ὑψηλῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν
ἐκεῖ, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται, ἐν
τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πίονι βοσκηθήσονται ἐπὶ
τῶν ὀρέων Ἰσραὴλ. Ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά μου
καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτά, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι
Κύριος. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Τὸ ἀπολωλὸς ζη-
τήσω καὶ τὸ πλανώμενον ἀποστρέψω, καὶ τὸ συντε-
τριμμένον καταδήσω, καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ
ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω αὐτά μετὰ τοῦ κρίματος.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. ΑΔ, 17—31.

Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου, κριῶν καὶ τράγων. Καὶ οὐχ ἱκανὸν ἡμῖν ὅτι τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατεπατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε. Καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ἡμῶν ἐνέμοντο, καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ, ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος. Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀναμέσον προβάτου ἀσθενοῦς. Ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε, καὶ πᾶν τὸ ἐκλείπον ἐξεθλίβετε. Καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ ὦσιν ἔτι εἰς προνομίην, καὶ κρινῶ ἀναμέσον κριοῦ πρὸς κριόν, καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοῖς παίμενα ἓνα, καὶ ποιμανεῖ αὐτούς, τὸν δοῦλον μου Δαυὶδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν, καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν Ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα. Καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης, καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς, καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν, ὑετὸν εὐλογίας. Καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσουσι τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐν τῷ συντρίψαι με τὸν ζυγὸν αὐτῶν, καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλοσασμένων αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομίῃ ταῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκ ἔτι μὴ φάγωσιν αὐτούς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης, καὶ οὐκ ἔτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὄνειδισμὸν

ἔθνων οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς μου, οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμανίου μου ἔστέ, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Εἰς τὴν Λατὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα ἤχος α΄.

Τῷ θείῳ πόνῳ τοῦ Χριστοῦ, Ἰεζεκιήλ προφήτα φλεγόμενος, τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, ἀλλ' ἐκήρυττες Ποιμένα προσδοκώμενον, εἰς ἀντίληψιν λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ὃν ἰκέτευε ὑψιπέτα, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ἤχος β΄.

Δαυϊτικῶς ἅπαντες πιστοὶ σήμερον εὐφημήσωμεν Ἰεζεκιήλ τὸν προφήτην, τὸν ζηλωτὴν καὶ ὑπέρλαμπρον, τούτου τὴν μνήμην θεοπρεπῶς ἐορτάζοντες ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ Ναῶ, Βελανιδιᾷ τῷ ὄρει, ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἐν τῇ χαράδρᾳ τοῦ Ἀρφαξάδ, Αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς πάντας τοὺς τιμῶντας αὐτοῦ τὴν μνήμην διαφύλαξον, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ἤχος πλ. β΄.

Σήμερον ἡ ἀδελφότης ἡμῶν ἅπασα ἀγάλλεται, τὴν μνήμην σου Ἰεζεκιήλ γηθοσύνως ἐορτάζουσα, τὸν Ναόν σου τὸν Ἅγιον ἐν τῷ ὄρει κατακλύζουσα, εὐχαῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς προσφέρουσα, τῷ δεδοξασμένῳ καὶ μεγάλῳ προφήτῃ, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος Δ΄.

Ἐν αἰχμαλωσίᾳ ζοφώδει ἀρθεῖς, ὦ προφήτα μέγιστε, τὸν ζωοδότην Χριστὸν ὡς Ποιμένα ἐκήρυττες, ἐλέγχων δυσσεβῆ λαόν, καὶ Ναβουχοδονόσορα τὸν Βασιλέα, μὴ ἐπιλάθου ὅθεν καὶ ἡμῶν τῶν ἐν τῷ σπηλαίῳ σου τελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Και νῦν ἤχος ὁ αὐτὸς Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ ἐκ βασιλίδος φυλῆς ἐκβλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεὸν τῶν πάντων βασιλεύοντα γεννήσασα, σαρκὶ ὑπερφυῶς κινδύνων ἡμᾶς διάσωσον τῷ Γίῳ σου ψάλλοντας, ἐν δόξῳ γὰρ δεδόξασται.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια ἤχος α΄.

Χαίροις ὁ δόξαν θεώμενος, προφήτα πνευματέμφορε τοῦ Ἰσραὴλ ἐγκαλώπισμα, ὁ νόμῳ ἀδιαλείπτως ἀνερευνῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ μελλόντων ῥημάτων ἐρμηνευτὰ θεοδίδαχτε, αὐτὸν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

ἤχος Δ΄.

Χαίροις ἡ σάλπιγξ τοῦ Πνεύματος, ἡ νόητή χελιδῶν, Ποιμένα τῆς Οἰκουμένης ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, καὶ τὸν Χριστὸν ὡς Μεσσίαν δι' ἀπολύτρωσιν δείξασα ἂν νῦν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

ὁ αὐτὸς

Χαίροις Προφήτα Θεσπέσιε, τῶν αἰχμαλώτων λυτρωτὰ καὶ παρήγορε, ὁ ἥλιος ὁ λαμπρότατος, ἡ πηγὴ ἡ αἰρήρητος, τῆς Οἰκουμένης τὸ ἀκατάσειστον θέμεθλον, τὸν Σωτῆρα ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχ. πλ. δ΄.

Ἰεζεκιὴλ προφήτης μεγαλῶνυμος, ἐν Χαλδαίᾳ ποιμένα Σὲ ἀπεκάλεσε Κύριε, καὶ Μεσσίαν προσηγόρευσε, Σὲ τὸν ἀσπόρως σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀπειροτέλειον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νῦν Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἀπολυτίκιον ἤχος β΄.

Τοῦ προφήτου σου Ἰεζεκιὴλ τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν. Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν Θεοτοκίον

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὲ Θεοτόκε μυστήρια: τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἤχ. α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ποιμένα ἀληθῆ τὸν Χριστὸν κατωνόμασας, ἐνώπιον λαοῦ ἐκπεσόντος τῆς χάριτος, καὶ τοῦτον ἐκήρυττες ὡς Μεσσίαν πανεύφημε, σὲ ἐμπνέοντα εἰς τὸ προλέγειν τὰ ῥήματα, τὰ σοφὰ καὶ σωτήρια.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον ἀνάστησον ἡμᾶς πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνωσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶξεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

ἤχος α΄.

Θεῷ δι' ἀρετῆς ἀληθοῦς ὠκειώθης, οὐράνιον ζῶν ἐπὶ γῆς βιωτεύσας, ζῶν δὲ τῆς χάριτος κεκτημένος Μακάριε, διὰ λόγων σου τοὺς αἰχμαλώτους ἐνίσχυες, καὶ εἰς κήρυγμα τῆς μετανοίας διήγειρες, προφήτα Οὐράνιε.

Δόξα και νῦν Θεοτοκίον.

Μητέρα σέ Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καί μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σέ γάρ ἔχομεν ἀμκρωτοιοὶ προστασίαν· σέ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.
ἤχος πλ. Δ'.**

Τὸ δοχεῖον τοῦ λόγου καὶ προφητῶν, τὸ ἀγλάισμα πάντες θεοπρεπῶς, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν, Ἰεζεκιήλ τὸν θεσπέσιον, ἐν Βαβυλῶνι γὰρ ἔτι αἰχμάλωτος, ὑπὸ πνεύματος θείου φαιδρύνεται, ὅθεν παρρησίᾳ τὸν Ποιμένα κηρύττει, ὡς μέλλοντα σώζειν, καὶ φωτίζει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὃν ἰκέτευε τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα και νῦν.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σέ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ὡς ὁ προφήτης προεῖπε διὰ τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου ἄχραντε.

**Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.
Προκείμενον ἤχος Δ'.**

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στιχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ἰωάννου «Εἶπεν ὁ Κύριος ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα» ἴδε 13 Νοεμβρ.

Μετὰ τὸν Ν'. ψαλμὸν

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προφήτου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

ἤχ. πλ. β'.

Τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδόν, Ἰεζεκιήλ προῖστορῶν ἐκήρυττεν ἐν οἷς ἕξαπτέρυγα, τὰ Σεραφίμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβίμ, πολυομμάτως ἐκύκλουν μεθ' ὧν τοὺς ἀρχαγγέλους ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς Στίχους ΣΤ'.

Ὁ κανὼν τοῦ Προφήτου ἤχ. δ'. ᾠδὴ α'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία Σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μοι ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα. Ἐν τῇ ἄνω Ἱερουσαλὴμ συναγάλλεσαι, θείου Πνεύματος ἀξίως ἐμπορούμενος Ἰεζεκιήλ Θεοειδέστατε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐορτάζοντας διαφύλαττε.

Σοφίς ἐμπλεως πνευματικῆς, ὑπάρχων Ἰεζεκιήλ, χρησμούς εὐσεβῶς ἐξηγγελες, διαγράφων πιστῶς τὴν πρὸς ἡμᾶς θείαν φανέρωσιν.

Διανύων ἐν εὐσεβείᾳ τὸν βίον σου, καὶ εὐκοσμία πολλῇ καθωραϊζόμενος, καὶ ἤθεσι χρηστοῖς κατακοσμούμενος, Προφήτης ἀνεδείχθης ἀληθῆς, πρεσβέων ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Θεοτοκίον

Ὡς οὖσα τῆς κτίσεως ἀνωτέρα, πάσης τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἐν μήτρᾳ συνέσχεες, Παρθένε καὶ ἐκύησας, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

ὠδὴ γ'. Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Ἡ ῥῆσις σου κήρυγμα, θεόδοτον γέγονεν, δι' οὗ ἡμῖν τὰ μέλλοντα ἐφανέρωσας, Προφήτα τρισόλβιε.

Ἀγάλλεσαι θεώμενος, τὴν τῶν προρρήσεων ἐπαλήθευσιν, προφήτα μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Ἥλιος ἀνέτειλεν, ὡς σὺ προεφήτευσας, Ἰεζεκιήλ παμμακάριστε, ἐκ τῆς Παρθένου γεννηθεὶς ὡς προέφης θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Τὴν ψυχὴν μου καὶ τὴν διάνοιαν, ἐν σοὶ Θεοτόκε τίθημι, χαίρω εὐφραινόμενος Πανάμωμε ἐπὶ τῷ τόκῳ σου.

Καταβασία

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντες, πνευματικὰν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα. ἤχ. γ'.

Τοῦ Ναοῦ τὴν ἀναστήλωσιν, καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ τὴν ἀνίδρυσιν, ὀρθῶς προεφήτευσας, θείῳ Πνεύματι ἐμφορούμενος, Ἰεζεκιήλ πανκοῖδιμε, ὅθεν πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν δωρήσασθαι πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἤχος γ'. Θείας πίστεως

Ἔργοις ἔλαμψας διακηρύττων, τὴν ἐπίλαμψιν προαιωνίως, τοῦ Μεσσίου καὶ ποιμένος τὴν ὑπαρξίν, τοῖς αἰχμαλώτοις τὸν ῥῦπον κατέδειξας, καὶ πρὸς μετάνοιαν πάντας ἀνήγαγες, οὕτω πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον**ἤχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος**

Δεῦτε οἱ νόσων παντοίων πάντες ὀχλούμενοι τῇ πηγῇ τῆς Παρθένου πίστει προσέλθωμεν· παρέχει γὰρ πᾶσι δαψιλῶς, ναμάτων ζωηρῶτων δωρεάς, καὶ πλουσίως διανέμει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Δόξα σοι, ὦ Πανάσπιλε Ἀγνή, δόξα τῇ Ζωοδόχῳ σου Πηγῇ, δόξα σοὶ τῇ ἐλπίδι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ὠδὴ Δ'. Εἰρμός

Σὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας σε.

Σκίρτησον Ἰεζεκιήλ, ὁ γὰρ Ποιμὴν ἔρχεται, ὡς προανήγγειλας, σταυρωθῆναι ἐπὶ ξύλου ζωοποιοῦ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι, σώζων τὸν ἄνθρωπον.

Προφήτης γενόμενος, τῆς Οὐρανοῦ Μάκαρ συγκαταβάσεως, πᾶσι τοῖς λαοῖς ἐκήρυξας τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, παραστάτης ἐγένετο τοῖς σοφοῖς ῥήμασι καὶ ἀποφθέγμασι, θεομακάριστε, ἐν Χαλδαίᾳ γὰρ προέλεγες, Κυρίου τὴν ἐπιφάνειαν.

Θεοτοκίον

Τὴν ἁμαρτίαν τοῦ πρωτοπλάστου, Δέσποινα μετήλλαξας, διὰ τοῦ τόκου σου, αὐτὸν ἰκέτευε Μητροπάρθενε.

Καταβασία

Τὴν ἀνεξιχνίαστον Θείαν βουλήν, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ἰψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὠδὴ Ε'. Εἰρμός

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πληρὸς σοῦ φιλόανθρωπε.

Τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ προανήγγειλας, Ποιμένα αὐτὸν προδιαγράψας, θεόφρον Ἰεζεκιήλ, ὑπὸ Πνεύματος ἐμφορούμενος.

Προφήτης ἀνεδείχθη, καὶ ἐλεγκτὴς δυσσεβοῦς λαοῦ ἐν Βαβυλῶνι, καὶ θάνατον ὑπέμεινας, ὡς μάρτυς ἀληθῆς καὶ δαφνηστέφανος.

Θεὸς σὲ ἐδόξασε, προφητικὸν χάρισμα δωρησάμενος, καὶ τὸν Θεὸν διεκήρυξας ὡς Ποιμένα καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ζωοποίησόν με, δεδοξασμένη Θεοτόκε, καὶ νέκρωσόν μου τῆς ἁμαρτίας τὸ φρόνημα, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Καταβασία

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Θεῖᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύοντα.

ὠδὴ ζ'. Εἰρμὸς

Ἐβόησε προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Οἱ ζόφω πάλαι καλυπτόμενοι, εἶδον φῶς οὐράνιον, προφητικῶς διδασκόμενοι, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, ὡς Ποιμένος παγχοσμίου.

Τὸν Ναόν σου τὸν τίμιον, ἀνήγειρας Χριστέ, ὡς ὁ Προφήτης ἐφθέγγετο, ἐν μέσῳ δεινῶν αἰχμαλωσίας, καὶ τὸν λαόν ἐπανήγαγες εἰς γῆν ἐπαγγελίας.

ὑπὸ Θεοῦ, ὁ Προφήτης ἐμπνευσθεὶς, μετὰ δόξης ἐκήρυττε τὴν ἀπολύτρωσιν, ἐν Βαβυλῶνι κατατρυχόμενος, καὶ τὸν Κύριον προέλεγε, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὁ Λόγος ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, τὸν πεπτωκότα Ἀδὰμ ἀνεκάλεσε, καὶ κόσμον ἐφώτισεν, εἰς νομὰς σωτηρίους.

Καταβασία

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντας.

Κοντάκιον ἤχ. γ'.

Ἔργοις ἔλαμψας, διακηρύττων, τὴν ἐπίλαμψιν προαιωνίως, τοῦ Μεσσίου καὶ Ποιμένος τὴν ὑπαρξίν, τοῖς αἰχμαλώτοις τὸν ῥυθὸν κατέδειξας, καὶ πρὸς μετάνοιαν πάντας ἀνήγαγες, οὕτω πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄκιος

Δεῦτε πάντες, Ἰεζεκιήλ τοῦ μεγάλου Προφήτου τὴν μνήμην, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἑορτάσωμεν πιστῶς. Οὗτος γὰρ αἰχμάλωτος ἐν Χαλδαία τὸν Χριστὸν ὡς Ποιμένα προεκήρυξε, καὶ λαόν τὸν Ἰσραὴλ εἰς πίστιν προκατήχησε. Αὐτῷ βοήσωμεν, σῶσον κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Συναξάριον

Τῷ αὐτῷ μηνί, Ἰουλίου ΚΓ'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἰεζεκιήλ, οὗ Πάνσεπτος ὁ Ναὸς ἱδρύται ἐν Σπηλαίῳ ἐν τῷ ὄρει Βελκνιδιᾶ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Μεσσηνίας, ἐνθα ἐτησίως καὶ ἡ Σύναξις Αὐτοῦ ἐπιτελεῖται.

Στιχ. „Ἰεζεκιήλ ἐβράϊζε κἂν πόλω,

Ἄδωνάϊ, βλέπω σὲ φάσκων Κυρίῳ.“

„Θεῖον Ἰεζεκιήλ ἱεροῖς ὕμνοισι γεραιῶ.“

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἰεζεκιήλ ἦτο εἷς ἐκ τῶν μεγάλων προφητῶν, υἱὸς τοῦ ἱερέως Βουζεΐ, καὶ ἀνεφάνη ὡς Προφήτης τὸ 594 ἔτος Π. Χ. προφητεύσας ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη. Μετηνέχθη καὶ οὗτος αἰχμάλωτος εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τοῦ βασιλέως Ἰεχωνία καὶ ἔζη μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων Ἰουδαίων. Προεφήτευσεν εἰς αὐτοὺς ἐν Χαλδαίᾳ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλήμ διὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, καθὼς

προεφήτευσε μεγάλην τιμωρίαν διὰ τοὺς γειτονικοὺς λαοὺς οἵτινες ἔχαιρον διὰ τὰ παθήματα τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ. Κατόπιν ὁμοῦ εἶδεν ἐν ὄνειρῳ τὸ θαῦμα τῶν νεκρῶν ὁστῶν ἅτινα περιεβλήθησαν σάρκας καὶ ἀνέστησαν, καὶ προεῖπε τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἐπάνοδον ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ. Προεφήτευσεν ἐπίσης τὴν εἰς τὸν κόσμον παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παραστήσας τὸν κόσμον ὡς πρόβατα διεσκορπισμένα, τὰ ὅποια ὁ Ποιμὴν αὐτῶν συναθροίζει εἰς τὴν μάνδραν καὶ ὁδηγεῖ αὐτὰ εἰς τὴν καλὴν βοσκήν. Πᾶσαι δὲ αὗται αἱ προφητίαι τοῦ Ἰεζεκιήλ ἐπηλήθευσαν καὶ ἐξεπληρώθησαν ἐν τῇ Νέᾳ Γραφῇ.

Ὁ Ἰεζεκιήλ διαμένων ὡς αἰχμάλωτος μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς καὶ θαύματα πολλὰ λαβῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ τὰ χαρίσματα Προφήτου καὶ θαυματουργοῦ. Προσευχηθεὶς εἰς τὸν Θεὸν ἐποίησεν ὥστε νὰ σταθῇ τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ Χοβάρ ἕως οὗ διήλθον οἱ Ἰουδαῖοι ἀβλαβεῖς, διέθρεψε διὰ θαύματος ὀψαρίου τοὺς πεινῶντας Ἰουδαίους, καὶ τέλος ἤλεγε τὴν φυλὴν τοῦ Γὰδ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Οὗτοι ὁμοῦ ἐφόνευσαν τὸν μακάριον Προφήτην, μὴ ἀνεχόμενοι νὰ ἀκούωσι τὰς συμβουλὰς καὶ τοὺς ἐλέγχους καὶ οὕτως ὁ θεόπνευστος Ἰεζεκιήλ ἔλαβε τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον διδάσκων τὸν ἕνα καὶ ἀληθῆ Θεόν. Ὁ θάνατός του κατέβληψεν εἶτα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ ὅστις ἔθαψεν αὐτὸν εἰς τὸν ἀγρὸν Θούρ, εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀρφαξὰδ ἐντὸς μεγάλου καὶ ἀποκρύφου σπηλαίου.

Ταῖς τοῦ Προφήτου Σου ἀγίαις πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμὸς

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ δεινῆς αἰχμαλωσίας, Χριστέ ὁ Θεός, ῥῦσαι ἡμᾶς παντοδύναμε, ὡς πολυέλεος Κύριος.

Πρεσβείας τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ, δέχου οἰκτίρμον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων καὶ βοῶντων. Εὐλογητὸς ὁ παγκόσμιος Ποιμὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν σκότει με κείμενον, καὶ ἐν δεινῇ αἰχμαλωσίᾳ, ἐν Βαβυλῶνι ταλαιπωρούμενον, ἠλέησας Κύριε, δι' ἀγαθότητα ὡς προέφη ὁ Προφήτης σου.

Ὁ Προφήτης ἐκραύγαζε, Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ, ὁ Ποιμὴν ἔρχεται αἰχμαλωσίαν καταλύσων, καὶ Ἰσραὴλ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ Ναὸν τὸν Ἅγιον ἀποκαταστήσων.

Θεοτοκίον

Καθ' ὑπόστασιν ἡνώθης Λόγε Θεοῦ, ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, πρὸς σωτηρίαν τῶν βοῶντων, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ Η'. Εἰρμὸς

Τὸν ἐν Σταυρῷ, σαρκί προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερφουῖτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ τοῦ Προφήτου βοῶντος, εἶδατε Ποιμένα καὶ Κύριον, μετὰ δόξης ἐρχόμενον, ὡς Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χόρευε ἡ κτίσις ἅπασα, Θεοῦ ἐπιπαινομένου, ὡς ὁ Προφήτης προέφη, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι προκαταγγέλλων.

Ἰεζεκιήλ καὶ Ἱερεμίας, σαφῶς ὁμοίως προεφήτευσαν, τὴν θείαν κάθοδον, ὑπὸ Πνεύματος ὁδηγούμενοι, καὶ τῷ Λαῷ κατήγγελλον, αἰχμαλωσίας τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐν καμίνῳ τοὺς παῖδας διασώσας, τὸν Ἰεζεκιήλ κατεκόσμησε, προφητικοῖς χαρίσμασι, διὰ τοῦτο ἔβρα, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, διὰ κοιλίας Παρθένου.

Καταβασία

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὠδὴ Θ'. Εἰρμὸς

Τὸν κηρυχθέντα Ποιμένα ὑπὸ τοῦ Προφήτου, δεῦτε πάντες μεγαλύνωμεν, τὴν Παρθένον τὴν ἀσπόρως τέξασα μακαρίζοντες, αἰτούμενοι τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Τὰς βιωτικὰς φροντίδας ἀπέσεισας Προφήτα, ὑφ' Ἁγίου Πνεύματος ἐμπνεόμενος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας ὡς παγκόσμιον Ποιμένα, μετὰ δόξης ἐρχόμενον.

Τὴν Θεοφεγγῆ τοῦ Προφήτου ἑορτὴν, εὐσεβῶς ἐπιτελοῦντες, τούτου δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύειν πρὸς τὴν ἡμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ψυχῆς ἰάματα καὶ σώματος ἰατρείαν, πάντες λαμβάνουσιν, οἱ εὐσεβῶς τοῦ Προφήτου τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, δι' ὃ δεόμεθα, Ἰεζεκιήλ παμμακάριστε, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρέσβευε.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν ὄραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιήλ τοῦ Προφήτου, ἐν ἣ οὐδεὶς διήλθεν, εἰ μὴ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Καταβασία

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπροῦς, ἀπὸ πανηγυριζέτω δὲ, ἀύλων Νόων φύσις γεγαίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε, ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστηλάριον**ἦχ. γ'**

Προφήτην τὸν θεόπνευστον, καὶ θεηγόρον κήρυκα πάντες πιστῶς ὑμνήσωμεν, ἄσμασιν ἐγκωμίοις, καὶ διδαχαῖς δεξώμεθα, πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν.

ἦχ. γ'. Θεοτοκίον

Ἰεζεκιήλ σὲ πύλην ἀδιόδευτον, Ἄγνή, προεῖδε μετανόιας πύλας, πᾶσιν ὑπανοίγουσαν ἀπεγνωσμένοις, ὅθεν δυσωπῶ σε, τρίβους μοι ὑπάνοιζον, τὰς πρὸς τὰς ἐκεῖθεν, φερούσας καταπαύσεις,

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά, Προσόμοια γ', διπλασιάζοντες τὸ πρῶτον.

ἦχ. γ'.

Τοῖς πυρίνοις σου κηρύγμασι, τῶν αἰχμαλώτων ἅπασα, ἡ ὀμήγυρις συνταράσσεται, καὶ νοημάτων τοῖς βάθεισι ἐξεγείρεται, ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ Προφήτα θεσπέσιε, καὶ εἰς μετάνοιαν ἐρχεται, ἐκ τῶν σῶν θεοπνεύστων διδαχῶν, μεγαλοφώνως δοξάζων σε.

*(Δίς)***ἦχ. γ'.**

Τῶν ἐνθέων σου Ἁγίε, διδαγμάτων ἀπέλαυσεν, ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν Βαβυλῶνι αἰχμάλωτος προσγεγνημένος, καὶ τούτου τὴν ἔκβασιν χαρμοσύνης ἐδέξατο, ἡ οἰκουμένη ἅπασα Θεοδίδακτε.

ἦχ. γ'.

Εὐφραίνεσθε αἰχμάλωτοι, τῆς Βαβυλῶνος οἱ ἔγκλειστοι σκιρτήσατε ἅπαντες, Ποιμένος ἐπιφανέντος, ὡς ὁ θεόπτης Προφήτης προκατηγγείλατο, καὶ Ναὸν ἀνήγειρεν ἀνερμήνευτον, οὗ τὴν δόξαν γεραίροντες μεγαλύνωμεν.

Δόξα ἤχ. πλ. δ.

Τῶν Προφητῶν τοὺς θεηγόρους κήρυκας, καὶ φωτοδόχους ἀστέρας, ἐγκωμιάσωμεν πιστοί, Ἰεζεκιήλ καὶ Ἱερεμίαν, τοὺς κοινῶς βοήσαντας ἐν Χαλδαίᾳ καὶ Ἰουδαίᾳ, χαρμονικῶς δόξαν τῷ Θεῷ ἀναπέμποντες πολυέλεε Κύριε, πρεσβείαις τῶν προφητῶν σου, παράσχου ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος φῶδὴ γ' καὶ δ'. — Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθ. Α'. Παύλου «Ἀδελφοὶ ὅτε ἤμην νήπιος» Κεφ. ΙΓ' 11. Ἰουλίου. 15. Εὐαγγέλιον. Ματθαίου «εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς.» ἴδε 18. Ἰανουαρ. Κοινωνικόν. Εἰς Μνημόσυνον.

